

Sygn. akt VII K 578/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszewska-Sobczyk

Protokolant: Małgorzata Ojrzyńska

przy udziale oskarżyciela -funkcjonariusza celnego Katarzyny Marek

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2016 sprawy:

K. P., ur. (...) w O., syna J. i A. z d. P.,

oskarżonego o to, że:

w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru i z wykorzystaniem tej samej sposobności, uczestniczył od dnia 30.01. 2012r. do dnia 22.02. 2012r. przez sieć Internet w miejscowości O. w woj. (...) w zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę (...)

- tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107§2 kks w zw. z art. 6§2 kks

I oskarżonego **K. P.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,

II na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw.z art. 113§1 kks kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VII K 578/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

K. P. zamieszkiwał w O.. Wymieniony w okresie od dnia 30.01. 2012r. do dnia 22.02. 2012r. przez sieć Internet uczestniczył w zagranicznych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę (...), która jest zagraniczną spółką prowadzącą zakłady wzajemne za pośrednictwem Internetu.

Na stronie internetowej (...) urządzane są zakłady wzajemne i gry losowe, w których wymieniony we wskazanym okresie kilkakrotnie brał udział. Wyплаты wygranych były dokonywane na konto bankowe wymienionego.

K. P. był przekonany, że uczestniczenie w przedmiotowych zakładach wzajemnych przez Internet jest legalne, opierając się na tym, iż firma (...) była obecna na wielu portalach internetowych, reklamowała się na różnych zawodach sportowych i była sponsorem wielu drużyn sportowych, będąc m.in. obecna na banerach reklamowych skoczków narciarskich.

Dowody : wyjaśnienia oskarżonego k. 124-124v, 16, historia operacji na rachunku bankowym k. 11 zbioru C, ogólne warunki handlowe k. 12-16 zbioru C.

Oskarżony w toku całego postępowania formalnie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił jednak, iż nie był świadomy, że uczestniczenie w grach i zakładach było nielegalne, podnosząc m.in., iż firma ta działała na

wielu portalach internetowych, reklamowała się na różnych zawodach sportowych, była sponsorem wielu drużyn sportowych m.in. była obecna na banerach reklamowych skoczków narciarskich.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 124-124v, 16).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości albowiem są one konsekwentne, logiczne i spójne. Pozostają w powiązaniu ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją. Nie podważa tych ustaleń ogólnie dostępna wiedza na temat działalności portali oferujących zakłady bukmacherskie.

Podane przez oskarżonego okoliczności brzmią przekonująco, a ich analiza w świetle wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego przemawia za uznaniem, iż wymieniony rzeczywiście mógł być przekonany, iż uczestnictwo przez niego w przedmiotowych zakładach wzajemnych urządzanych przez firmę (...) jest w pełni legalne.

W ocenie Sądu należy bowiem przyjąć, iż dla osoby nie posiadającej wykształcenia prawniczego – reklama – obserwowana w czasie transmisji sportowych w telewizji - stwarzała pozory wiarygodności i legalności takiego sposobu zawierania zakładów. Potwierdzały ją reklamy w mediach, oraz zaangażowanie w nie osób powszechnie znanych czy w końcu sponsoring imprez i klubów sportowych.

W ocenie Sądu oskarżyciel nie przedstawił żadnego dowodu przemawiającego za uznaniem, że oskarżony posiadał wiedzę iż w okresie wskazanym w zarzucie korzystanie z przedmiotowego portalu jest zabronione.

Niewątpliwym jest dla Sądu fakt ogólnej dostępności korzystania z serwisu prowadzonego w całości w polskiej wersji językowej, co dla przeciętnego odbiorcy stwarza przekonanie o możliwości korzystania z niego. Nawet gdyby przyjąć, iż oskarżony chociaż w częściowym stopniu zapoznał się z treścią tego regulaminu, to jako przeciętny użytkownik Internetu, nie posiadający wiedzy prawniczej miałby prawo uznać, że zawieranie przez niego zakładów jest legalne. Tym bardziej, iż firma (...) posiadała konto bankowe w polskim banku, a prowadzona w języku polskim strona nigdy nie była blokowana. Spółka występowała jako sponsor strategiczny na wielu imprezach sportowych, a osobistości ze świata sportu reklamowały jej działalność.

Analizując regulację art. 107 § 2 kks podkreślić należy, iż należy on do kategorii przestępstw, które można popełnić jedynie umyślnie, co w konsekwencji oznacza, iż sprawca musi mieć zamiar jego popełnienia, chociażby ewentualny.

Do wykazania takiego zamiaru koniecznym jest możliwość przypisania chociażby świadomości możliwości popełnienia czynu. A zatem wykazanie sprawcy, że miał świadomość tego, iż jego działanie może być sprzeczne z prawem i pomimo, iż przewidywał taką możliwość, godził się na nią.

W toku procesu nie przedstawiono żadnego dowodu na to, iż K. P. działał z zamiarem – chociażby ewentualnym – popełnienia czynu zabronionego. Fakt zaś formalnego potwierdzenia, iż dokonywał takich zakładów nie może być tożsamy ze świadomością popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z treścią art. 10 § 4 kks nie popełnia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, kto dopuszcza się czynu zabronionego w usprawiedliwionej nieświadomości jego karalności. Błąd co do karnej bezprawności to postawienie przed sprawcą przez kodeks karny skarbowy mniejszych wymagań niż w kodeksie karnym, gdyż przy błędzie co do karalności czynu nie chodzi w ogóle o nieświadomość co do sprzeczności czynu z jakąś normą prawa, jak przy błędzie co do bezprawności, lecz o nieświadomość, że jest on zagrożony pod groźbą kary. W tym również m.in. sytuacja, gdy sprawca działa w nieświadomości odnośnie do nakazu czy zakazu płynącego z prawa finansowego, a tym samym także odnośnie do karalności jego naruszenia przez normy k.k.s. (zob. T. Grzegorzczak, A. Gubiński, Prawo wykroczeń, Warszawa 1996, s. 121; K. Buchała, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna..., s. 280).

W tych okolicznościach – w ocenie Sądu K. P. działając w sposób określony w zarzucie, nie miał zamiaru popełnienia czynu zabronionego, dopuścił się go, będąc nieświadomym jego karalności, a zważywszy na okoliczności

nieświadomość tę należy uznać za usprawiedliwioną. Nie bez znaczenia jest stwierdzenie iż zarzut postawiony oskarżonemu dotyczy okresu od 30.01. 2012r. do 22.02. 2012r. kiedy świadomość dotycząca działalności podmiotów organizujących zakłady wzajemne przez Internet była zdecydowanie mniejsza niż obecnie.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego odnośnie braku jego świadomości co do nielegalności uczestnictwa w przedmiotowych zakładach wzajemnych za w pełni wiarygodne, co dało podstawy do ustalenia po jego stronie braku zamiaru popełnienia czynu zabronionego.

W związku z powyższym Sąd uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu, a koszty sądowe przejął na rachunek Skarbu Państwa.